

Zprávy a oznámení

Mše o svátcích zemřelých

Podobně jako v předchozích letech bude i letos o slavnosti Všech svatých ve čtvrtek 1. 11. sloužena mše ve farním kostele ve Starém Rožmitále a to od 18.00 hod. Po mši bude ještě následovat pobožnost za zemřelé u kříže na starorožmitálském hřbitově. Doporučuji přinést si na tuto pobožnost svíčky či baterky, a to nejen pro větší působivost večerního shromáždění, ale i z praktických důvodů, neboť na hřbitově bývá už hodně tma. V tentýž den bude též sloužena mše sv. v domově důchodců a to od 14.30 hod. Na dušičky (v pátek 2. 11.) bude sloužena mše sv. jako obvykle v městském kostele od 18.00 hod. a také od 16.00 hod. ve Hvozďanech.

Sbírka na Charitu

V neděli 4. listopadu se koná v kostelích tak zvaná dušičková sbírka, jejíž výtěžek bude určen pro českobudějovickou diecézní charitu.

Exercicie duchovního

V listopadu se pravidelně účastní kněžských duchovních cvičení na Svaté Hoře. Ani letošek nebude výjimkou. Od nedělního večera 4. 11. do sobotního dopoledne 10. 11. tudíž nebudu přítomen ve farnosti a nebudu po většinu dne ani dostupný na mobilním telefonu. Případné závažné záležitosti mi prosím raději sdělte pomocí SMS. Zastupovat bude jako obvykle v nezbytných případech pan vikář Charypar z Březnice. Intence mší sv. odsloužím na Svaté Hoře.

Mše ve Voltuši

Od listopadu opět začíná zimní přestávka v konání bohoslužeb v kapli sv. Anny ve Voltuši. Znovu se zde začneme scházet až po Velikonocích v dubnu. Děkuji všem, kdo sem po celé léto přicházeli a pečovali o chválu Boží.

Brigáda na úklid listí

Úklid listí v okolí farního kostela ve Starém Rožmitále je letos plánován na sobotu dopoledne 10. listopadu. Prosím o hojnou účast, aby se vše podařilo uklidit co nejrychleji, a též doporučuji přinést si své hrábě a případně i přivést kolečko. Listí je třeba dostat k silnici, aby je mohly technické služby odvézt.

Úmysly mší svatých od 29. října do 11. listopadu 2007

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
M: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St, Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

Po 29.10.	mše sv. není	Po 5.11.	mše sv. není
Út 30.10. M	Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící	Út 6.11.	mše sv. není Intence Za Ludvíka Brožka, Karla Vránu a d. v o. bude odsloužena na Svaté Hoře
St 31.10. M	Na poděkování za 60 let života	St 7.11.	mše sv. není Intence Za Aloise Holana viz předch.
Čt 1.11. R 18.00!!!	Za rodiče Hajerovy, Emanuela a Boženu a za d. v o.	Čt 8.11.	mše sv. není Intence Za Karla Kulovaného, jeho rodiče a sourozence viz předch.
Pá 2.11. M	Za Mirumila Pechara, rodiče z obojí strany, Ing. Františka Durdila a Marii Keindlovou	Pá 9.11.	mše sv. není Intence Za Marii a Frant. Irovky, Jarmilu Liškovou a jejich rodiče viz předch.
So 3.11. M	Za Františka Kulovaného, manželku a dceru Marii	So 10.11. M	Za † Evu a Františka Hořejších, dceru Evu a vnuka Rudolfa Jarolíma
Ne 4.11. R	Za farnosti	Ne 11.11. R	Za rodinu Trčkových

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 7. 11. 2007. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová V příspěvcích Z historie je doslovným citacím z farní kroniky ponechán jejich původní pravopis i styl. úprava.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 17 Ročník IV

28. října 2007

MODLITBA VE STÁŘÍ

Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.
Chraň mě před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říct.
Zbav mě velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.
Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nevrstal a neporučnickoval.
Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat, ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.
Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže.
Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.
Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.
Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.
Nauč mě té odvíhuhodné moudrosti umět se mýlit.
Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý.
Starý morous je korunní dílo ďáblovo.
Nauč mě v jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.
Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám – bojím se stáří.
Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas.
Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.
Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.
Ale Ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“
Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej Ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě Ty ještě povoláš.
A k tomu mi dej všechnu sílu srdce.

Amen.

JÍZDENKA DO NEBE

Ceny míst:

I. třída - nevinnost nebo pokání.

II. třída - pokání a důvěra v Boha – zbožný život ve světě.

III. třída - zachovávaní přikázání – plnění stavovských povinností.

Upozornění: Cestovní lístek bez razítka milosti posvěcující je neplatný.

Čas odjezdu: Každou chvíli odjíždí jeden vlak.

Čas příjezdu: Kdy Bůh chce.

Nástupní stanice: Na každém místě.

Lístky vydává jediné Církev a to jen při křtu svatém a ve svatě zpovědi.

ŠŤASTNOU CESTU A NA SHLEDANOU.

Poznámky:

- 1) Přepychové vlaky nejezdí.
- 2) Malé děti, pokud nedosáhnou užívání rozumu, se přepravují bezplatně, jsou-li členy matky – Církve.
- 3) Cestující se upozorňují, aby si nebrali žádných zavazadel, kromě dobrých skutků, pokud nechtějí na předposlední stanici – očistec – zažít nepříjemné zmeškání.
- 4) Cestující mohou přistupovat po celé trati.
- 5) Cestující může kdykoliv přestoupit do vyšší třídy, když doplatí rozdíl. Před přestupováním do nižší se každý varuje. Je to životu nebezpečné!
- 6) Platnost lístku je neomezená. Lístek je nepřenositelný. Přerušovat cestu se nedoporučuje.

R.D. S. Krátký, M. Nezvalová

Z historie 62. část – P. František Roubík (19.)

V minulém díle našeho historického seriálu jsme se dověděli o počtech věřících jednotlivých vyznání v obcích spadajících pod starorožmitálskou faru. Nyní se vrátíme ještě o rok zpátky, neboť v roce 1922 se v Rožmitále a jeho okolí přihodilo mnoho zajímavých událostí. Farář P. František Roubíkovi začal 10. rok působení ve farnosti. Lehký jistě nebyl.

V úvodu musíme zmínit zajímavou změnu úředních názvů míst, která platila od r. 1922. Některé pozměněné názvy se udržely dodnes, jiné později prošly další úpravou. Tak tedy:

Rožmitál pod Třemšínem místo Rožmitál, Pňovice místo Piňovice,

Nepomuk místo Starý Nepomuk, Voltuše místo Voltuš, Záběhlá místo Zaběhlá

A nyní se už můžeme věnovat stavbě školy v Záběhlé. Po několika řádcích poznáme, jaké problémy událost provázely. Lví podíl na tom jistě mělo politické zázemí obce a vysoké procento občanů bez vyznání (21%). Přestože mnozí obyvatelé byli finančně závislí na arcibiskupském velkostatků, který také uhradil velkou část nákladů na stavbu školy, nakonec nebyla ani vysvěcena! „Vystavěna r. 1922 nákladem 700.000 Kč, k němuž arcib. velkostatek 70% dle daní přispěl. Stavitel Jan Jareš z Rožmitála. Starosta obce Záběhlé Martin Voríšek, mistr kovář, přál si svěcení školy a žádal o ně faráře. Ale brzy odvolal své přání. Soc. demokratictí bezvěrci v obci, arcibiskupských lesů dělníci spustili proti němu bouři, vyhrožovali mu, a tak otevření školy provedeno bez svěcení. Rok před tím pomník padlým vojínům na místě u školy postavený dali ještě posvětit farářem, který u pomníku měl mši sv. a promluvu. Farář jezdil do školy vyučovat náboženství. Mši sv. měl venku ve vsi na návsi u hasičské kolny a zvoničky. Prvním zat. řídícím byl p. učitel Jos. Hrdina, rodák ze Strýčkova, druhým učitelem byl jeho synovec p. Štěpán Šedivý, také ze Strýčkova. Dvojtřídní škola měla 100 dětí. Děti přešly ze školy padrtšské, kde byl školní správce naprostý nevěrec a farář ze Skořice vyučování náboženství si docela nehleděl. Bylo vážné nebezpečí, jehož věřící rodiče dětí záběhelských byli si vědomi, že děti nábožensky a mravně budou opuštěny. Občané padrtšští posmívali se záběhelským, když stavěli svou školu, ba zuřili (není divu, když měli v zatím. řídícím učiteli takového duchovního vůdce a mnozí odpadli k sektě československé a

k bezvyznání), ale bylo pro ně nebezpečí, že sami budou přiškoleni k Záběhlé, ježto škola v Padrti byla nedostatečná (budova) a na stavbu neměli padrtští peněz.“

Ze zápisů ve farní kronice týkajících se těchto vesnic je patrné, jak faráře trápilo jejich nepřátelské jednání vůči faře. Odvraceli se od Boha, zřekli se víry. Oni tehdy netušili, co zanedlouho přijde. Jak budou muset za války opustit své domy, s jakou radostí se do nich budou po válce vracet s nadějí v lepší budoucnost. Nemohli tušit, že uplyne přesně třicet let od stavby školy a opustí své rodné obce definitivně. Jejich domy budou strženy a srovnány se zemí. Krutý osud dopadne na všechny bez rozdílu – na věřící i ateisty, na příznivce té či oné strany, neboť přijde den, kdy jedna „strana“ nadiktuje a vezme běh událostí do vlastních rukou.

S náboženskou vlažností záběhelských obyvatel a mnohými dalšími okolnostmi souvisí také pronájem farního hospodářství, kterému předchází následující farářovo zamyšlení. Hned zjistíme, jak je stále aktuální. Nedostatek kněží, mnoho práce, problémy s lidmi, neúcta, nevděk, zklamání. Problémy rozlohou velké a lidnaté farnosti se tehdy začaly naplno projevovat. „V Záběhlé vystavěna nová škola, v níž musí duchovní správa vyučovat náboženství. Vzdálenost fary od té školy bude vyžadovat mnoho času od kněze. Místo II. kaplana pro nedostatek kněží nebylo obsazeno a hned tak nebude. Proto přibylo farářů více práce. Hospodářství farní vyžaduje stálý dohled, starosti a zlosti s čeledí a dělníky. Nač potřebuje farář tolik starostí, o které by se mělo dělit více lidí? Lakomec není. Z hospodářství vytěžit kapitály nechce a ani neumí, nemaje k tomu povahy a srdce. Pracujícím lidem přeje, jim pomáhá potahy a jinak, nemocenskou pokladnu za čeled' platí. Na sebe a na své výhody a prospěchy pamatuje až naposled. Vděku se mu za vše dostane málo. Hospodaření svědčí sedláku, který je má za životní úkol a všechen čas a sílu k tomu věnovati může a musí. Ale faráři na lidnaté osadě, když musí strávití plno času na cestách do škol a ve školách a ve farní kanceláři a při funkcích v kostele – nesvědčí.

Při nastoupení fary r. 1912 vzal jsem hospodářství do režie proto, že všichni předchůdci hospodařili. Také zkušenosti osobní moji přátelé ve farnosti z let kaplanských, k nimž jsem se v té věci o radu obrátil, usoudili, že hospodářství musím držeti.

Ostatně r. 1912 dal jsem vybudovat v Star. Rožmitále, ve Věšíně a v městě Rožmitále, že farní hospodářství bude pronajato a nikdo se za nájemce z domácích nepřihlásil. Na inserát Nár. Politiky v Praze přihlásilo se mi sice 27 nájmů chtivých, ale nabízeli tak nepatrný nájem, že jsem se musil ujati hospodaření sám. Pozemky jsem zlepšoval, rovnal louky (planýroval), vápnil louky i pole, komposty dělal, staré zarostlé krtiny, jejich louky byly plny a kopce a hrboly na lukách odstraňoval, umělá hnojiva kupoval, od cestářů zem ze silničních příkopů vykupoval, často a hluboko oral, aby rolníci na osadě měli vzor. Potřebné stroje pro pozemky i pro dvůr jsem pořídil. Když pozemky u fary jsou, ať jsou pěkné, ať jsou hleděny, ať se jim poslouží. Když by byly ve špatném stavu, mohl by každý říci: Církev pozemků nehledí, ať se jí vezmou! Benzinový motor pojízdný poháněl mlátičku v stodole, v kolně pak jako strojovně zařízené poháněl řezačku, šrotovník a pilu cirkulárku k řezání dříví palivového. Dobytky jsem měl pořád plně stáje, koně i hovězí dobytek v dobrém stavu. Na rekvisici ve válce dal jsem na 40 kusů hovězího dobytka a zas jiné kusy kupoval. Lacino dával na rekvisici a draho kupoval. Domkáři v obci odkazovali rolníky z Březnického družstva hospodářského, kteří sháněli dobytek, obilí a drombory po rekvisicích a za to byli vojny uchráněni: „Jděte na faru, tam mají dobytka a obilí dost.“ A na faře dostali vždy. Ale jednu dobrou stránku měla okolnost, že faráři starorožmitálští měli pozemky v režii, a sice tu, že pozemky ty dle zákona republiky ze dne 27. května 1919, č. 318 sb. z. a u. jako přiděly pozemků dlouholetým drobným pachtýřům benefícii nebyly zcizeny. Farář pak držením pozemků ve válce při nedostatku a drahotě potravin měl se 2 pány kaplany a svou domácností co jísti a z fary v těch dobách přizívilo se mnoho lidí, pánů i chudých, což bylo znamením, že farář v drahotě válečné si nepomohl finančně, jako celé řady hospodářů ve válce si pomohli. Nyní po 111letém hospodaření jsem se rozhodl hospodářství pronajati.“

Kdo byl oním novým nájemcem, to se dovíme až příště, ale myslím, že pozorná četba těchto řádků dovedla každého z nás k zamyšlení, jak důležitá je spolupráce kněze s farníky a výchova v křesťanských rodinách. Stejně jako jsme my získali z odkazu předků či ztratili kvůli jejich činům, budou jednou naši potomci čerpat z výsledků naší práce a doplácet na naše chyby.

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová